

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XLV. Usucapio vid. Præscriptio. Bona Fides. Vitium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

de, ale votum cum deliberatione sive voce exprimitur, sive non. apud DEUM obligat. *cap. qui bona 17. q. 1.*

VII.

Vovere nunquam, melius est, quam votum non perficere, *cap. scimus 22. q. 1.* votum ergo antequam faciamus, considerare debemus, quid liceat, quid debeat, quid expediat. *cap. magna 7. extr. eod.* cum votum de bono servari debeat, *cap. sunt quadam 17. q. 1.* ac me ad id, quod in me est, votum meum obliget, *c. quidam 3. extr. de convers. conjug.*

Limita (1.) nisi votum fiat ante 14. annum, tum enim non obligat, quia facilitate potius sit, quam ex arbitrio discretionis, *cap. venientis 2. extr. eod. cap. ad nostrum 8. c. significatum 11. extr. de Regular. vel (2.) si ex timore voveat, quo casu nec tum obligatur. cap. veniens 5. extr. qui clerici vel voveat. nisi quando votum metu contractum patientiam sequentis temporis sit validum, c. ult. extr. de vot. vel (3.) si vota stulta essent, vel incauta, cum frangenda potius sint, quam servanda. *cap. non pejerabis 22. q. 4. per tot.* qua de causa nec votum dementis obligare dicitur, *cap. sicut 11. extr. de Regular.* ac proinde generaliter votum de malo rescindi debet. *cap. in malis 22. qu. 44. cap. una sola 33. q. 5.**

VIII.

Votum simplex non dirimit contractum matrimonium, *cap. meminimus 3. c. veniens 5. extr. qui Cleric. vel voveat.* impedit tamen contrahendum *cap. consuluit 4. cap. pen. extr. eod. c. non 17. quest. 2.*

IX.

Voventibus non solum facere, sed etiam velle, damnabile est. *cap. voventibus 17. q. 1. c. voventibus 4. dist. 27.*

X.

Votum pro parte tenet, pro parte non tenet, *cap. quidam 3. cap. placet 12. extr. de vot.*

XI.

Quicumque contrahere non potest, ille nec potest vovere, & quousque quis potest contrahere, eousque potest vovere. Quia perinde ex voto, uti ex contractu, aliquis obligatur. Infantes igitur & furiosi vovere nequeunt, sicut nec illi, qui aliorum potestati subsumunt, v. g. filius, servus, uxor, *l. 2. ff. de pollicit.* quatenus scilicet horum vota officiant iuribus superiorum. Conf. Brunnem. ad d. l. 2. ff. de pollicit.

CAP. XLIV.

Urbanitas.

Ex urbanitate quæ competunt, non inducunt obligationem, *l. creditores 3. ibig. gloss. C. de pign. Facian. 1. conf. 18. n. 87.*

CAP. XLV.

Usucapio vid. Præscriptio. Bona Fides. Vitium.

Axioma I.

Quicumque aptus est ad dominium acquirendum, aptus quoque est ad usucapiendum. Quia

usucapio est adjectio domini; unde regula orti: non plus intelligi præscriptum, quam fuit potestum. Ita ergo tam paterfamilias, quam filiusfamilias usucapere possunt; etiam pupillus si infantiā major sit, & ita animum possidendi habeat. *l. 32. §. 2. de acquir. poss. Conf. Zois. ad ff. de usu. cap. n. 5. seqq.*

II.

Quoties error circa dominii acquisitionem, oritur ex facto alieno, toties usucapioni non obstat. Quia facti alieni ignorantia est probabilis *l. 31. pr. ff. b. t.* ita si heres mihi rem tradat quasi legatam, *l. 4. §. 2. ff. pro suo.* si quis peritus sit, dominium suo mandato esse emptum *l. 11. ff. pro empt.* poterunt hæ res usucapi. Aliud exemplum est in *l. 2. pr. ff. eod.*

III.

Quodcumque defunctus non potuit usucapere, illud nec potest heres. Quia heres, etiam si ignoret, rem esse alienam, succedit tamen in viri defuncti, cuius personam repræsentat *l. 11. ff. de divers. temp. præscr.* exemplo est res commodata vel deposita in hereditate forsan reperta.

Limita: (1.) ut ne quidem ex sua personâ possit usucapere heres. Conf. Zois. ad ff. b. t. n. 62. (2.) ut tamen hæredis heres possit usucapere, quia iura in unâ re duas fisiones detrahantur. Brunnem. ad Autb. mala fidei. C. de præscr. long. temp.

IV.

Quoties quis ex parte præsens, & ex parte absens fuit, toties vel dimidium annorum absentie adiciatur annis præsentie, & computetur decennium; vel anni præsentie duplicati adiciantur annis absentie, & computetur vicennium. Ita si quis septem annis præsens, sex verò absens fuerit, dimidium sex annorum adiciatur septem annis præsentie, & ita adest decennium; vel septem anni præsentie duplicati (ut XIV. evadant) addantur sex annis absentie, & ita habebis vicennium.

V.

Quoties denunciatio, rem esse alienam, fit ante contractum, toties impedit usucapionem *l. 17. C. de R. V.* quia denunciatio malam fidem inducit. Ita ergo si Dominus denunciaverit emptorine emeret, exclusa erit usucapio.

CAP. XLVI.

Usura.

Axioma I.

Usura est crimen. *c. qui in omnibus 3. de usur.* ut apparet ex ordine titulorum & rubricarum in decretalibus, cum post titulum de furtis immediate situatus sit titulus de usuris, hinc qui usuram accipit, rapinam facere dicitur, in *c. si quis 14. qu. 4.* nec majus reperiri malum, quam sit usura, perhibent Johan. Andr. in *cap. peccatum de R. l. 1. in 6. Joh. de Anania in cap. 1. de usur. in fin. & Robert. Marant. quest. legal. disputat. 5. num. 18.* qua de causa & in foro conscientie omnes usuræ, quæ proximum aggravant, illicitas esse, adeoque eas ut pestem Reip. exterminandas indistincte